

stantiam temporis vagam adhuc & incertam, in ordine statæ definitionis coëgit, & edicto palam posito publicavit, scripsit Anticatones duos: Scripsit & de Analogia auspiciorū, verum præter hæc à se gestarum tam Gallici quàm civilis belli, libros edidit, nō à suis magis quàm ab hoste laudatos. M. enim Tullius, alioquin multum in Cæsarem grauitèr inuectus, hos tamen libros erubuit illaudatos præterire. Cōmentarios, inquit, scripsit valdè quidem probandos, nudi sunt, recti & venusti, omni ornatu orationis tanquã veste detracta, Sed dum voluit alios paratam habere, vnde fumerent qui scribere vellent historiam, ineptis gradum fortasse fecit, quia illa vellent calamistris in vrere, sanos quidem homines à scribendo deterruit. Eisdem Cæsaris libros, scriptor rerum suarum (vt fama fert) Iulius Celsus, vt Suetonio videtur Hirtius, ita commendat: Difficillimam rem suscepi Cæsaris nostri Commentarios rerum gestarum Gallie. Nec multo post, quos vtinam qui legerint, inquit, scire possint, quàm inuitus cœperim scribendos, quo facilius caream stultitiæ atque arrogantie crimine, qui me mediis interposuerim Cæsaris